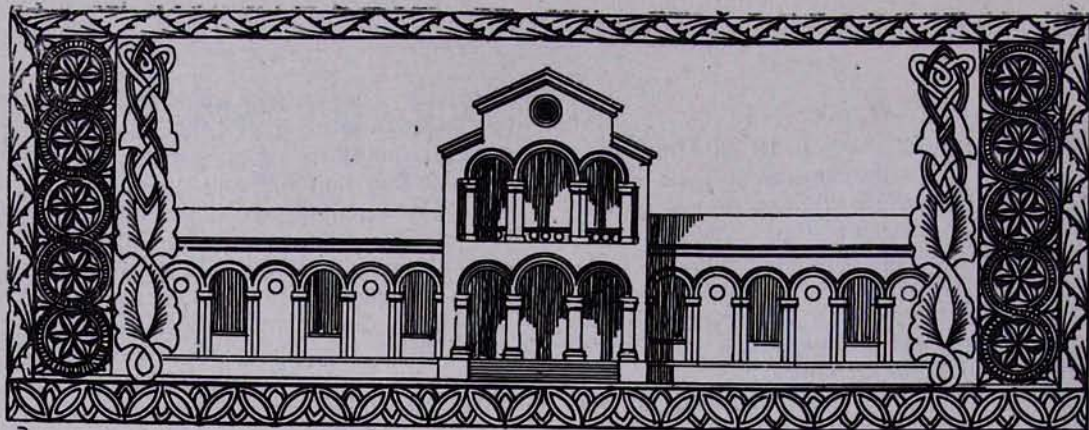

Ս. ԷԶՄԻԱԾՆԻ ՀՈԳԵՎՈՐ ԾԵՄԱՐԱՆԻ 1986—1987 ՌԻՍՈՒՄՆԱԿԱՆ ՏԱՐՎԱ ՓԱԿՄԱՆ ՀԱՆԴԵՍԸ

Հունիսի 8-ին Ս. Էջմիածնի հոգևոր ճեմարանի հանդիսությանը դահլիճում՝ մախազախությանը Նորին Սուրբ Օծույթուն Ս. Տ. Վազգեն Ա Ամենայն Հայոց կաթողիկոսի, տեղի ունեցավ 1986—1987 ուսումնական տարվա փակման հանդեսը:

Տերունական աղոթքից և Հայաստանի քաղերգից հետո, բացման խոսքով հանդես եկավ փոխտեսուչ Դարգև վրդ. Մարտիրոսյանը:

«Այսօր եկել ենք այս նվիրական հարկի տակ, համաձայն մեր հոգևոր ճեմարանի ավանդության, ներկա գտնվելու ամառվա՝ չի հանդիսությանը՝ կիսելու մեր սաների ուրախությունը, որով նրանք շրջում են իրենց կյանքում ևս մեկ էջ, նվիրված Հայոց Եկեղեցուն ու ազգին: Ուրախությունը կիսելուց բացի մենք՝ հոգևոր ճեմարանի դասախոսներս, եկել ենք նաև հաշիվ տալու Տիրոջ, Վեհափառ Հայրապետի և մեր ազգի առջև, թե ինչ ենք արել ի նպաստ Քրիստոսի պատգամների քարոզման և հավատացյալների հոգևոր կերտումին:

Հայաստանի վերածննդյան պատմական 301 թվի՝ Լուսավորչի տեսիլքից և հաստատման օրից այս սրբազան հոգևոր դրպրոցի նպատակն է եղել պատրաստել հոգևորականների և հայրենասերների մատաղ սերնդի անքակտելի մի շղթա, որը կարողանա Քրիստոսի ու Սուրբ Գր. Լուսավորչի ջանք անմար պահել՝ դարերի

միջով մեր ժողովուրդը առաջնորդելով դեպի ճշմարտության ու փրկության նավահանգիստը:

Այսօր հոգևոր ճեմարանը գտնվելով Հայրենիքում և ամուր հիմք ունենալով Հայրենի հողը, գլխավորությամբ Ամենայն Հայոց Վեհափառ կաթողիկոսի, հետևում է Քրիստոսի ու մեր սուրբ թարգմանիչների պատգամներին, քարոզում և ուսուցանում Ավետարանի լույսն ու մեր գիրը հայկական՝ դաստիարակելով քաջակորով հոգիներ, օրինակ ունենալով Ավարայրի հերոսներին, որոնք նահատակվեցին վասն Հիսուսի և վասն հայրենյաց, սնուցում սեր և հավատարմություն Քրիստոսաէջ սրբազան Մայր Աթոռ Սուրբ Էջմիածնի և Մայր Հայրենիքի նկատմամբ:

Դաստիարակման ու քարոզության ընթացքում մենք ունեցել ենք միայն մեկ նպատակ, պատրաստել բարձր բարոյական նկարագրով երիտասարդ հայեր, որոնք միշտ պետք է ապրեն ու գործեն հանուն մի Աստծու, մի Եկեղեցու, մի Հայրենիքի և մեր աստվածատուր մայրենի լեզվի, ջանք ու եռանդ չխնայեն հանուն հաստատուն խաղաղության բովանդակ աշխարհում, որ «արարեալ է յԱստուծոյ»:

Վեհափառ Տեր, Մայր Աթոռ Սուրբ Էջմիածնի հոգևոր ճեմարանի տեսչական ու դասախոսական կազմը, որ արդեն 32 տարիներ ղեկավա-

ՎԵՀԱՓԱՌ ՀԱՅՐԱՊԵՏԸ ԳԵՐԱԳՈՒՅՆ ՀՈԳԵՎՈՐ ԽՈՐՀՐԴԻ ԱՆԴԱՄՆԵՐԻ, ՀՈԳԵՎՈՐ ԺԵՄԱՐԱՆԻ ՏԵՍՉՈՒԹՅԱՆ,
ԴԱՍԱԽՈՍԱԿԱՆ ԿԱԶՄԻ ԵՎ ՈՒՍԱՆՈՂՈՒԹՅԱՆ ՀԵՏ

(8 հունիսի 1987 թ.)

րում է Ձերդ Սրբությունը, այս տարի ևս հավատ ու գիտություն սերմանեց երիտասարդ հոգիների դաշտում՝ հույս ու վստահություն ունենալով, որ մեր սաները, այդ թվում ավարտական լսարանի 9 շրջանավարտ սարկավագները, պարարտ հող կլինեն՝ քերելու բարի պտուղներ, և կգան լրացնելու մեր Եկեղեցու սպասավորների շարքերը, կմիանան Մայր Աթոռի միաբանությանը և իրենց ուխտով կկանգնեն Իջման Սեղանի առջև՝ Ձերդ Սրբության օրհնությամբ ևս առավել ամրապնդելու Հայաստանյայց Առաքելախառնա Սուրբ Եկեղեցու պունկերը:

Ապա աշակերտների խումբը երգեց «Էջ Միածինն ի Հօրէ», «Որք զարդարեցին» և այլ շարականներ: Արտասանվեցին Եղիշե Չարենցի և Հովհաննես Թումանյանի բանաստեղծություններից: Դաշնամուրի վրա ուսանողները կատարեցին Արամ Խաչատրյանի և Ծուպենի ստեղծագործություններից:

Շրջանավարտ ուսանողների անունից ելույթ ունեցավ Գառնիկ սրկ. Կարապետյանը և ասաց.

«Յուրաքանչյուր ուսանող սրտի անասման թրթրոով է սպասում այն պահին, երբ շրջանավարտ է դառնալու: Ահա հասել է այդ բաղձալի պահը, և մենք՝ ավարտական լսարանի ինը սարկավագներս, բարեհաջող ավարտելով հոգևոր ճանարանի հրնգամյա դասընթացը, հրաժեշտ ենք տալիս մեր ուսանողական ճանարանին: Ինքնին ուրախալի է պահը, սակայն միաժամանակ՝ տխուր, որովհետև հրաժեշտ ենք տալիս ոչ միայն ճանարանին, այլև մեր հոգևոր ծնողին՝ ճանարանին, որի հարկի տակ տարիներ շարունակ ստացել ենք մեր հոգևոր դաստիարակությունն ու սնունդը:

Այս առթիվ մեր խորին երախտագիտությունն ենք հայտնում մեր սիրելի դասախոսներին՝ գլխավորությամբ Վեհափառ Հայրապետի, որոնք մեզ համար եղել են ոչ թե սուկ դասատու, այլ ուսուցիչ բառի բուն իմաստով: Նրանք մեր մեջ ցանել են իմաստություն սերմեր և անձամբույթ լոբեն, որպեսզի այդ սերմերը տան իրենց առողջ պտուղները: Նրանց մտքի լույսով ու հոգու ջերմությամբ է, որ այդ սերմերը աճեցին և առատ բերք տվեցին: Մեր խորին երախտագիտությունն ենք հայտնում նաև Մայր տաճարիս լուսարարապետ գերազնորհ Տեր Հուսիկ արքեպս. Սանթրոյանին, որը անձնական օրհնակ դարձավ մեզ համար եկեղեցական-ծիսական արարողությունների մեջ: Մեր ջնորհակալական խոսքն ենք ուղղում նաև հոգևոր ճանարանի

տեսուչ Տ. Եզնիկ քահանա Պետրոսյանին և նախկին փոխտեսուչ Տ. Հայկազուն ծաղրագույն վարդապետ Նաջարյանին, ինչպես նաև մեր դաստիարակ վերակացուներին:

Վեհափառ Տեր, Ձեզ աշակերտելիս և այլ առիթներով մենք շատ բան սովորեցինք Ձերդ Սրբությունից՝ հայրենասիրություն, եկեղեցասիրություն, ազնվություն, անկոտրում կամք և բազում այլ առաքինություններ: Ձերդ Սրբության օրհնակը մեզ ոգեշնչել և ոգեշնչելու է մեր հետագա գործունեության ընթացքում: Այս հանդիսավոր պահին իմ սարկավագ եղբայրների անունից վստահեցնում եմ Ձերդ Սրբությանը, որ մեր հետագա գործունեության ողջ ընթացքում, ուր էլ որ լինենք՝ Մայր Հայրենիքում թե Սփյուռքում, միշտ բարձր կպահենք Ս. Էջմիածնի, Հայրենիքի և հայ հոգևորականի պատիվը, մեր ողջ ուժը կներդնենք Հայ Եկեղեցուն և հայ ժողովրդին ծառայելու սրբազան գործին: Այս առիթով մեր երդումն ենք տալիս Ձեզ՝ Ձերդ Սրբություն, և բոլոր ներկաներին. «Եթէ ՄՈՒՑԱՅՑ ԶՔԵԶ ԷԶՄԻԱԾԻՆ, ՄՈՌԱՍՑԻ ԶԻՍ ԱԶ ԻՄ: ԿՑԵՍՑԻ ԼԵԶՈՒ ԻՄ Ի ՔԻՄԸՍ ԻՄ՝ ԹԷ ՈՉ ՑԻԾԵՑԻՆ ԶՔԵԶ»:

Վեհափառ Տեր, մեր երդման այս խոսքերով ողջ ուսանողության անունից մաղթում եմ Ձեզ արևշատություն և երկար տարիների բեղմնավոր հայրենասիրական գործունեություն: Թույլ տվեք համբուրել Ձեր Սուրբ Աջը և ստանալ Ձեր հայրական օրհնությունները:

Տարեկան հաշվետվության ընթացքով հանդես եկավ հոգևոր ճանարանի տեսուչ Տ. Եզնիկ քահ. Պետրոսյանը: Նա մեծ գոհունակություն հայտնեց, որ այս տարի ճանարանը ունեցավ ինը սարկավագ շրջանավարտներ, որոնք շուտով կանցնեն եկեղեցական ծառայության՝ միաժամանակ աշխատելով իրենց ավարտաճառերի վրա: Ակներև է հոգևոր ճանարանի կատարած դերը հայ եկեղեցական կյանքում: Հոգևոր ճանարանը վերջին տարիներին գրեթե ամեն տարի մեծ թվով շրջանավարտներ է ունենում, որոնք հետո ձեռնադրվում են կուսակրոն կամ ամուսնացյալ քահանաներ և նվիրվում են Հայ Եկեղեցու ծառայության ի Հայաստան և ի սփյուռս աշխարհի: Արժանապատիվ տեսուչ տեր հայրն ասաց.

«Վեհափառ Տեր,

Ամենակալ Աստուծո ողորմությամբ իր ավարտին հասավ Ս. Էջմիածնի հոգևոր ճանարանի 1986—1987 ուսումնական տարին:

Վեհափառ Հայրապետի հովանավորության ներքո հավաքվել ենք հոգևոր ճեմարանի հանդիսությունների սրահում՝ ամփոփելու անցնող ուսումնական տարվա արդյունքները:

Հայտնի է բոլորիս, որ Ս. Էջմիածնի հոգևոր ճեմարանը հանդիսանում է Հայ Եկեղեցու կարևոր զարկերակներից մեկը: Այստեղ են ծնվում անձինք, որոնց պիտի վստահվեն Հայ Եկեղեցու և հայ ժողովրդի կրոնական կյանքի առաջնորդությունը: Այս հաստատումը չափազանց պարտավորեցնում է հոգևոր ճեմարանի տեսչությանը և դասախոսական կազմին:

Որքան պարտավորեցնող, մույնքան և դժվարին է մեր աշխատանքը: Ճեմարանի տեսչության և դասախոսական կազմի աշխատանքը երևում է նրա հասցրած սաների մեջ: Անցնող ուսումնական տարվա ընթացքում հոգևոր ճեմարանի յոթ ուսանողներ հաջողությամբ հանդես եկան իրենց դիպլոմային աշխատանքների պաշտպանությանը և ստացան վկայական, որ վկայում է, թե նրանք պատրաստ են ուրք դնելու Հայ Եկեղեցու մկրտապետական սանդուղքին: 1986 թ. դեկտեմբերի 25-ին, Ս. Ստեփանոսի տոնին, հոգևոր ճեմարանի 7 շրջանավարտներ ստացան սարկավագական աստիճան: Երեկ հոգևոր ճեմարանի շրջանավարտները ծուկի եկան Ավագ խորանի առջև և իրենց կյանքը մկրտեցին Հայ Եկեղեցու սպասավորությանը, որով անցնող ուսումնական տարվա ընթացքում հոգևոր ճեմարանի շրջանավարտներից երեքը դարձան ամուսնացյալ, վեցը՝ կուսակրոն քահանաներ:

Ծուտով, հավանաբար սեպտեմբերի երկրորդ կեսին, հոգևոր ճեմարանում դիպլոմ կատանան ևս ինն ուսանողներ, որոնք Ամենայն Հայոց Վեհափառ Հայրապետի տնօրինությամբ կլինեն հոգևոր ճեմարանի հերթական տուրքը Հայ Եկեղեցուն:

Դասախոսական կազմը

Ինչպես անցնող երեսուներեկ տարիներին, այս տարի ևս հոգևոր ճեմարանի դասախոսական կազմը գլխավորեց Ամենայն Հայոց Վեհափառ Հայրապետը: Նորին Սրբությունն այսպիսով մեծապես գնահատում է հոգևոր ճեմարանի տեսչությանը և դասախոսական կազմին:

Անցնող ուսումնական տարվա ընթացքում հոգևոր ճեմարանում իրենց ուսուցչական աշխատանքը շարունակեցին Եզնիկ քահանա Պետրոսյանը, Եղիշե ավագ քահանա Սարգսյանը, Եղիշե ավագ քահանա

հանա Բաղրամյանը, Արտակ ավագ քահանա Սիմոնյանը, Հուսիկ քահանա Լազարյանը, Նարեկ քահանա Մատարյանը, Հայկ սարկավագ Ֆրունջյանը, պարոնայք Պարզև Ծախբազյանը, Երվանդ Մելքոնյանը, Արտաշես Մաթևոսյանը, Խորեն Պալյանը, Լևոն Տեր-Պետրոսյանը, Ստեփանոս Չաքալյանը, Նորիկ Գրիգորյանը, Երվանդ Գրիգորյանը, Արմեն Հովսեփյանը, Կոմիտաս Քեշիշյանը, Կարեն Մաթևոսյանը, Խաչիկ Բաղիկյանը, Թադևոս Ամարյանը, Ռուբիկ Կարապետյանը և տիկին Ռոզա Ղալաջյանը: Վերոհիշյալ դասախոսների կողքին այս տարի դասախոսական աշխատանքի հրավիրվեց Պարզև վարդապետ Մարտիրոսյանը:

Տեսչական կազմը

Հոգևոր ճեմարանի տեսչությունն այս տարի ուներ հետևյալ կազմը.

Տեսուչ՝ Եզնիկ քահանա Պետրոսյան
Ընդհանուր դաստիարակ՝ Պարզև վարդապետ Մարտիրոսյան

Բարտուղար՝ Հուսիկ քահանա Լազարյան

Վերակացուներ՝ Աշոտ սարկավագ Թովմասյան

Վաչագան Հովհաննիսյան

Լևոն Պետրոսյան

Գրադարանավար՝ Հենրիկ Բալյան

Բժիշկ՝ Հրաչ Մանուկյան

Ուսանողությունը

1986—87 ուսումնական տարվա սեմին հոգևոր ճեմարանն ուներ 45 ուսանող: Տարվա կեսին եկան ևս 7 ուսանողներ: Տարվա ընթացքում տարբեր պատճառներով հեռացվեցին 16 ուսանողներ, որով տարին ավարտում են 35 ուսանողներ, ըստ հետևյալի.

Ե լսարան՝ 9 ուսանող

Դ լսարան՝ 8 ուսանող

Գ լսարան՝ 8 ուսանող

Նախապատրաստական՝ 10 ուսանող

15 ուսանողներ սփյուռքից են՝ Լիբանան, Սիրիա, Իրաք, Իրան, Հնդկաստան, Եգիպտոս, Ռումինիա, ԱՄՆ, Բրազիլիա, Արգենտինա:

Ուսումնական գործունեության հետ զուգահեռ անցյալ ուսումնական տարվա ընթացքում կատարվել են նաև դաստիարակչական աշխատանքներ. այսպես, կազմակերպվել են դասախոսություններ զանազան թեմաներով, հանդիպումներ Մայր Ա-

թոռի բարձրաստիճան հյուրերի հետ, գեղարվեստական երեկոներ, պտույտներ Հայաստանի զանազան վայրեր՝ հայ ժողովրդի անցյալի և ներկայի նվաճումներին ծանոթանալու նպատակով: Ուսանողները հաճախակի ներկա են եղել համերգների, թատերական ներկայացումների, հանդիպումների և այլն:

Վեհափառ Տեր, թույլ տվեք այս առթիվ հոգևոր ճեմարանի տեսչության, դասախոսական կազմի և ուսանողության անունից ջերմապես շնորհակալություն հայտնել Ձերոք Սրբությանը այն հոգատար վերաբերմունքի և հայրական խնամքի համար, որ տաժում է Ձերոք Սուրբ անձը հոգևոր ճեմարանի նկատմամբ:

Ցանկանում եմ շնորհակալական խոսք ասել նաև Մայր Աթոռի միաբանությանը և պաշտոնեությունը՝ իրենց ցուցաբերած զանազան օժանդակությունների և բարի խորհուրդների համար:

Հոգևոր ճեմարանի տեսչությունը շնորհակալություն է հայտնում Հայկական ՍՍՀ Միմիստրների խորհրդին առընթեր Հայ Եկեղեցու գործերի խորհրդին՝ ի դեմս տիար Ստեփան Վարդանյանի, որ իր բարի կամեցողությամբ և անհրաժեշտ օգնությամբ օժանդակում է հոգևոր ճեմարանի գործունեությանը:

Հուսկ ասա Վեհափառ Հայրապետը բաշխեց առաջադեմ աշակերտներին մրցանակները և տվեց իր օրհնությունը՝ շնորհավորելով շրջանավարտներին, տեսչությանը և դասախոսական կազմին՝ 1986—1987 ուսումնական տարին հաջողությամբ ավարտելու համար: Նորին Սրբությունն ասաց.

ՎԵՀԱՓԱՌ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ ԽՈՍԺԸ

«Տուր զհամար տնտեսութեան թո»
(Ղուկ. ԺԶ 2):

Մեր Տիրոջ՝ Հիսուսի խոսքերն են, որ ասվել են հայտնի «Ամիրսի տնտեսի» առակում: Այս արտահայտությունը բնականաբար ի գործ է կանգնի բոլոր բնագավառներում, աշխատանքի ամեն ասպարեզում: Ահա այս պահն է պսոթ, երբ կարող ենք ոգեկոչել Հիսուսի նույն խոսքերը՝ «տուր զհամար տնտեսութեան թո», դիմելով մեր հոգևոր ճեմարանի տեսչությանը, ուսուցչական կազմին և, խնդրելով, մասնավորապես ուսանողությանը, որովհետև և՛ տեսչությունը իր աշխատանքով, և՛ դասախոսական կազմը իր գործունեությամբ, և՛ մանավանդ ուսանողները իրենց ուսումով, բարի վարքով, մեկ ամբողջություն են

կազմում՝ նույն նպատակին ծառայող: Կարծում եմ, որ անցնող կրթական տարեշրջանում մեր հոգևոր ճեմարանի թե՛ տեսչությունը և թե՛ դասախոսական կազմը, որի մեջ որակյալ մասնագետներ կան երեվանից հրավիրված, իրենց կարելին արեցին և հասան ցանկալի արդյունքների: Կարող են վրիպումներ եղած լինել. ամեն կրթական հաստատության մեջ լինում են նման փոքրիկ զանցառումներ: Բայց ընդհանրապես ես կարող եմ վկայել, որ նրանք իրենց պարտականությունը կատարեցին բարեխղճությամբ ու ձեռնհասությամբ: Եվ ճիշտ կլինեք ավելացնել նաև, որ նրանք իրենց պարտականությունը կատարեցին սրբազան մի գործի ծառայելու գիտակցությամբ: Հիմնականում, սիրելի ուսանողներ, պետք է այս հարցումը ձեզ ուղղենք՝ տվեք ձեր տնտեսության համարը, այսինքն՝ ձեր աշխատանքի համարը, հաշվետվությունը: Արդյոք ամեն մեկը ձեզանից տվե՞ց այն, ինչ որ կարող էր տալ. դուք ինքներդ կարող եք հասկանալ այդ և վկայել: Հրապարակավ վկայելու կարիք չունեք մեր առջև, բայց դուք ձեր խղճի առջև պետք է այդ համարադրությունը կատարեք: Հավանաբար ձեզանից ոմանք իրենց պարտականությունը այնքան էլ լրիվ չկատարեցին, այսինքն չկատարեցին այնքան, ինչքան կարող էին: Դա, խնդրելով, թերացում է: Այս խոսքերը ասում եմ ես ոչ թե քննադատելու, այլ ձեզ խրախուսելու, քաջազերելու համար, որպեսզի հառաջիկա տարիներին աշխատեք ձեր ունակությունների, ձեր շնորհների, ձեր հնարավորությունների առավելագույնը ի գործ դնելով, չբավարարվեք միայն ուսուցչի գնահատականով: Հարցը այն չէ, թե ձեր գնահատականը «երեք» է, «չորս» է կամ «հինգ»: Կարող է նույնիսկ մեկը «հինգ» գնահատական ստանալ, բայց իր աշխատանքը բարեխղճորեն կատարած չլինել: Ձեզանից ամեն մեկը Աստծուց տրված շնորհներ ունի, ես վստահ եմ դրանում: Եվ դուք պետք է գիտենաք առավելագույն չափով արժևորել ձեր շնորհները: Ահա այդ պարագային է, որ դուք կդառնաք ավելի կատարյալ ուսանողներ և ապագային նույն բարեխղճությամբ, նույն կատարելությամբ, հույս ունենալով, պիտի ծառայեք մեր Եկեղեցուն:

Այս տարվա շրջանավարտները ինձ են, և իմ շրջանի երեսուներկու տարիների ընթացքում, իմ փորձառությունից եմ ասում, լավագույն շրջանավարտների շարքին եմ պատկանում: Ես ամեն մեկին անձնապես ճանաչում եմ, որովհետև վերջին դասարանին ես եմ դասավանդում քարոզխոսություն:

նը: Նրանք իսկապես ոչ միայն բավարար գնահատական ստացան ինձանից (ես մի քիչ ժլատ եմ, «հինգ» ոչ մեկին չեմ տվել), բայց կարող եմ վկայել, որ նրանց՝ իմ լավագույն աշակերտների շարքին կարող եմ դասել: Եվ քարոզխոսության մեջ, գիտեք, արտահայտվում է տվյալ ուսանողի և՛ կրոնագիտական, եկեղեցագիտական պատրաստությունը, և՛ լեզվական իր հնարավորությունները, և՛ մեր մայրենի լեզուն գեղեցիկ կերպով օգտագործելու կարողությունը, ինչպես նաև իր անձնական, անհատական մտորումները, խոհերը: Այս բոլոր տեսակետներից մեր ինը շրջանավարտները բավարար, և գուցե ավելի քան բավարար չափով գոհացրին ինձ, և ես այսօր շնորհավորում եմ նրանց, ինչպես նաև բոլոր ուսանողներին, որոնք հաջողությամբ ավարտում են այս տարվա ուսումնական շրջանը:

Գրեթե պատահաբար իմ ձեռքի տակ ունեցա Մայր Աթոռի պաշտոնաթերթ «Արարատ» ամսագիրը: Սա 1910-ի թիվն է, հու-

նիս ամիս, և տեղի են ունեցել նաև այն ատեն շրջանավարտների այսպիսի հանդիսություններ: 77 տարիներ առաջ գրեթե նույն պատկերն էր ներկայացնում հոգևոր ճեմարանը: Սա շատ ուրախալի է մեզ համար, որովհետև նույն ավանդությունն է, որ շարունակվում է ահա 77 տարիներից ի վեր: Զգում ենք, որ ապրում ենք ոչ միայն այսօրվա մեր կյանքը, այլ նաև որ մեր այսօրվա կյանքը հիմնված է հին հիշատակների վրա և գնում է դեպի ապագան:

Մեր օրհնությունը բոլորիդ: Կեցցե Ս. Էջմիածինը:

Վեհափառ Հայրապետը հույս հայտնեց, որ սեպտեմբերին բոլորը մոր եռանդով և ոգևորությամբ կսկսեն ուսումնական մոր տարեշրջանը՝ շարունակելու Ս. Էջմիածնի հոգևոր ճեմարանի առաքելությունը՝ Հայ եկեղեցին արահովելու կրթյալ և բազմակողմանիորեն զարգացած հոգևորականներով:

